

Jóannes Eidesgaard, landsstýrismaður 1. mai:

Fakfelagsrørslan er vorðin politiskur gísli

Vinstravongurin stendur skinklandi og spjaddur og hevur ikki neyðugu styrkina til at basa borgarligu brimbrotunum. Náttúrligi dialogurin millum fakfeløgini og politikararnar er tagnaður, og fakfelagsrørslan er gíslatikin. Vit mugu aftur til upprunarørsluna, har fakfeløg eru fakfeløg, og politikarar eru politikarar.

M.a. hetta segði Jóannes Eidesgaard, landsstýrismaður í 1. maidagsrøðu síni í Havn mánaðagin. Hann sipaði við hesum til, at ein týðningarmikil partur av fakfelagsrørsluni í dag situr á skeivum stóli og fær ikki frítt tala sak arbeidaranna og fiskimanna. Við Verkamannafylkingini er stórir partur av fakfelagsrørsluni vordin partur av politiska arbeidinum bæði upp á "gott og ringt"

Onkur vil kanska vera við, at her má onkur misskiljing vera íkominn, tá landsstýrismaðurin í fíggingarmálum heldur røðu á alþjóða arbeidaradegnum. Men her er ongin misskiljing, og eg vil siga, at eg kenni hetta høvið sum ein stóran heiður. Annars er 1. mai dagurin, har arbeidarin kemur til orðanna, og vanliga verður dómur sagdur um tann ríkna politikkinn. 1. mai er dagurin, tá ið politikararnir fáa av grovfilni, og hesin dagur í dag verður vónandi onki undantak í so máta.

Onøgdin er stór í Føroyum í dag, og vit hava øll hvør í sínum lag okkara fulla rætt til at vera onøgd. Vit hava eitt av heimsins størstu skattatrustum, har land og kommuna taka broðurpartin av lønini í skatti, so nógv als ikki fáa endarnar at røkka saman. Vit hava framvegis eitt alt ov stórt arbeiðsloysi, har samfelagið ikki hevur brúk fyri arbeiðsorkuni hjá nógvum av okkara medborgarum. Fráflytingin er enn stór.

hóast hon er í minking, og burðaravlopið, sum skal tryggja okkum eina tilgongd av nýggjum føroyingum, er alt ov lítið.

So sjálvandi er onøgdin stór, alt annað hevði verið sera løgið. Lat for Guðs skyld ikki onøgdina tagna, tí so er vandi á ferð. Brúkið 1. mai til tað, hann skal brúkast til.

Tá ið Pauli Ellefsen helt hina kendu røðuna um samfelagslagkøkuna, sum skuldi bytast, so var lagkøkan eisini eitt eyðkenni fyri ta tíðina. Í dag er spurningurin ikki, hvussu lagkøkan við róma og kremi skal bytast - í dag stendur stríðið um at útvega breyð á borðið.

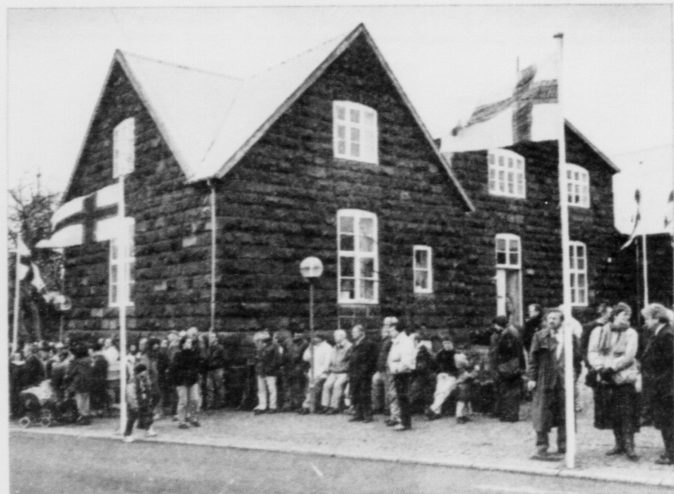
Allir politikarar og allir politiskir flokkar royna at gera seg til talsmenn fyri onøgdina. Her inni í hesum húsi kappbjóða tingmenn upp á onøgdina. Teir yvirbjóða hvønn annan við uppskotum, sum skulu eittast at bota um tykkara kor. Men felags fyri nógv teirra er, at tey enda í pappírskurvini sum óbrúklig. Men longu

tá hava tey tænt sínum endamáli, sum var at fáa tykkum at halda, at teir vóru tykkara talsmenn. Paraduupskotini skola inn yvir tingborð í hesum døgum. Sjálvur haldi eg, at tað er ein niðurgerðing av tykkum. Vit geva tykkum sjónleik í staðin fyri breyð.

So løgið tað enn ljóðar, so er tíðin í dagsins politikki í Føroyum løtt. Vit brúka snøgt sagt alla okkara orku og alla okkara tíð uppá bankakanning og aðrar kanningar og eru annars samdir um, at skurkarnir eru ikki vit sjálvir, men danir.

Sopolitisk setningurin er nú at syrgja fyri, at vit fyrri einhvønn prís halda lív í orðaskiftinum um bankakanningina - tveita okkurt hissini paraduupskot á tingborð, har vit lást sum um vit eisini loysa trupulleikarnar. So fær fólk sín sjónleik, og vit fáa frið.

Men hava vit nakað svar upp á dagsins politisku stórmál? Hvussu fáa vit ráð til at lætta skattatrustið? Hvussu hjálpa vit hart raktu

sethúsaeigarunum? Hvussu fáa vit útvegað arbeiðspláss til arbeiðsleysu medborgarar okkara? Hvussu fáa vit steðgað fráflytingini? Hvussu fáa vit tryggjað tilgongdina av nýggjum føroyingum? Hvussu fóta vit okkum aftur búskaparlaga?

Hetta eru stórmál, og tey eru ótrúliga torfør at loysa. Vit loysa ikki hesar trupulleikar við at reisa

gálgar. Hvørki høvdið á Richard Mikkelsen, Eigil Mølgaard, Knud Sørensen ella Poul Nyrup Rasmussen á silvurføtum basir arbeiðsloysinum, steðga fráflytingini, lætta skattatrustið ella hjálpa sethúsaeigarunum.

Og tann politikari er ikki føddur, sum hevur nakra lætta loysn til hesar spurningar. Og sjálvt um Nól-

oyar Páll kom spákandi sprell-livandi niðan úr Vágshotni, so hevði hann ikki einsamallur kunna hjálpt okkum.

Men tit, sum á alþjóða arbeidaradegnum fylkjast til fundar runt um í landinum, sita inni við tykkara parti av loysnini. Okkara medborgarar, sum slítast úti á havin-

